

10100

Purata in 1910

891.99

P-95

ՅՈՎՀ. ԲՈՒՄԱՆԵԱՆ

ՔԱՌԵԱԿՆԵՐ

2003

891.99
Թ-ՅԺ

[1920]

891.99

Р-95

uf

ՅՈՎՀ. ԹՈՒՄԱՆԵԱՆ

ՔԱՌԵԱԿՆԵՐ

375-00

2445

1890

1.

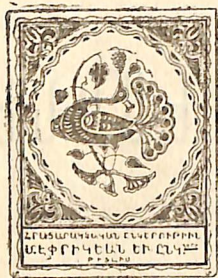
Ա՛նց կացան...

Օրերս թըռան, անց կացան.

Ախ ու վախով, դարդերով

Սիրտըս կերան, անց կացան:

OO

1 8 9 0

2.

Վերջացան...

Կեանքըս մաշեց, վերջացան.

Ինչ յոյս արի՛ փուչ էլաւ,

Ինչ խընդուծիւն՝ վերջը ցան:

«Հատաչանք»-ից

1 9 1 6

3.

Հիմի բացել են հանդէս

Երգիչները իմ անտես.

Ձան, հայրենի ծրղբիչներ,

Ո՞վ է արդեօք լրսում ձեզ:

Յ ու ն ի ս

4.

Ե՛տ չեկա՛ւ...
 Գընաց, դընաց, ետ չեկաւ,
 Անկոշտ մահին, սև հողին,
 Գերի մընաց, ետ չեկաւ:

5.

Ո՞ւր կորան...
 Մօտիկներըս ո՞ւր կորան.
 Ինչքան լացի, ձէն ածի՛
 Ձէն չի տըւին, լ՛նու կորան:

6.

Քանի մահ կայ իմ սըրտում,
 Թափուր գան կայ իմ սըրտում.
 Ձէ դու էլ ես մահացու.
 Մահի ահ կայ իմ սըրտում:

—

7.

Ե՛տ եկէք...
 Գարնան վարար գետ եկէք,
 Անցած օրեր, խի՛նդ ու սէր,
 Դարձէք, իրար հետ եկէք:

—

1917

8

Հին աշխարհքը ամեն օր
Հազար մարդ է մըտնում նոր,
Հազար տարւան փորձն ու գործ
Ըսկրսւում է ամեն օր:

Նոյեմբերի 11.

1917

9.

Ո՛վ իմանայ՝ ուր ընկանք,
Քանի օրւայ հիւր ընկանք,
Սէրն ու սիրան էլ երբ չըկայ՝
Կըրանկ ընկանք, զո՛ւր ընկանք:

oo

Նոյեմբերի 30.

10.

Քանի ձեռքից եմ վառել,
 վառել ու հուր եմ դառել,
 Հուր եմ դառել՝ լոյս տըլել,
 Լոյս տալով եմ ըսպառել:

11.

Ինչքան ցաւ եմ տեսել ես,
 Նենգ ու դաւ եմ տեսել ես,
 Տարել, ներել ու սիրել,—
 վատը՝ լաւ եմ տեսել ես:

1917

12.

Երազուհի մի մաքի
Մօտրս եկաւ հարցմունքի.
—Աստուած պահի քո որդին,
Ո՞նց էր համը իմ ձագի...

Դեկտեմբերի 24.

1917

13.

Մընացել է բերդը մեզ,
Յաղթանակի երթը մեզ.
Անց են կացել՝ ով կային,
Հիմի կըգայ հերթը մեզ:

Դեկտեմբերի 26.

14.

Ո՞նց է ժպտում իմ հոգին
 Չարին, բարուն, — ամենքին.
 Հոյս է տալիս ողջ կեանքիս
 Ու էն ճամփիս անմեկին:

15.

Ի՞նչ ես թրջում, խեղե սիրտ,
 Հազար բանի ետև, սիրտ,
 Ես մնց հասնեմ հազար տեղ
 Քեզ պէս թափով, թեթև, սիրտ:

16.

Ի՞՞ սո՛ւր, արթուն ականջում
Մե խոր ձէն է միշտ հընչում,
Անհո՛ւն, անքո՛ւն կարօտով
Իրեն մօտ է ինձ կանչում:

17.

Լինէր հեռու մի անկիւն,
Լինէր մանկան արդար քուն,
Երազի մէջ երջանիկ,
Հաշտ ու խաղաղ մարդկութիւն:

10083993
37806

1918

18.

Մի հաւք զարկի ես մի օր.
Թըռնւն, գընաց վիրաւոր:
Թըռչում է միշտ իմ մըաքում
Թեք արնոտ ու մոլոր:

©

Փետրւարի 2.

1918

19.

Երկու շիրիմ իրար կից,
Յաւերժական լուռ դըրկից,
Թախծում են պաղ ու խորհում
Թէ՛ ինչ տարան աշխարհից:

☞☞

Փետրւարի 4.

Ո՞վ է ձեռքով սնում քի,
 Հեուրց անթիւ ձեռքերով՝
 — Չան, հայրենի անտառներ,
 Դուք էք կանչում ինձ ձեր քով:

Աշնան ամպին ու գամպին,
 Մոլոր նրստած իր ճըմբին,
 Լօռու հանդում՝ մի արտուտ
 Նայում է դեռ իմ ճամփին:

22.

Կըլթացնում են, արտորում
Արտուաները արտերում,
Թըռչում մանուկ հոգու հետ,
Ճախրում, ճըխում եթերում:

○○○

23.

Բերանն արնոտ Մարդակերը էն ան-
բան
Հազար դարում հազիւ դառաւ Մար-
դասպան.
Չեռքերն արնոտ զընում է նա դեռ
կամկար,
Ու հեռու է մինչև Մարդը իր ճամփան:

—

24.

Մեռան, մեռան... Եւ, ահա,
 Խառնըւել են կեանք ու մահ.
 Չեմ հասկանում աշխարհքի
 «Կան ու չըկան» ես հիմա:

25.

Արևելքի եղեմներին իջաւ պայծառ
 իրիկուն,
 Հէքիաթական սլալատներում ըսպա-
 սում են իմ հոգուն.
 Ի՛նչ եմ շինում էս ցեխերում, աղմու-
 կի մէջ վայրենի...
 Ա՛խ, թէ նորից զըտնեմ ճամփան, դէ-
 պի էստեղ, դէպի տուն...

26.

Դու մի անյայտ Բանաստեղծ ես, չը-
տեանրւած մինչ էսօր.
Առանց խօսքի երգ ես թափում հայ-
եացքներով լուսաւոր:
Ես էլ, ասենք, զարմանալի Ընթեր-
ցող եմ բախտաւոր,
Որ կարդում եմ էդ երգերը էսքան
հեշտ ու էսքան խոր:

○

27

Հէյ ազահ մարդ, հէյ անգոն մարդ,
միտքըդ երկար, կեանքըդ կարճ,
Քանի՛ քանիսն անցան քեզ պէս, քեզ-
նից առաջ, քո առաջ.
Ի՞նչ են տարել նրբանք կեանքից, թէ
ինչ տանես դու քեզ հետ,
Խաղաղ անցիր, ուրախ անցիր երկու
օրւան էս ճամփէդ:

☐☐

28.

Ազատ օրը, ազատ սէրը, ամեն բա-
 րիք իր ձեռքին,
 Տանջում տանջում, որոնում է ու
 զըժբախտ է նա կըրկին.
 Է՛յ անխելք մարդ, երբ տի թողնես
 ապրողն ապրի սըրտայի,
 Երբ տի ապրես ու վայելես էս աշ-
 խարհքը շէն ու լի:

29.

Քուն թէ արթուն՝ օրիս շատը երազ
 եղաւ, անցկացաւ,
 Երազն էլ, նուրբ ու խուսափուկ, վը-
 ուղ եղաւ, անցկացաւ.
 Վըուղ անցան երազ, մուրազ, ու չը
 հասայ ոչ մէկին,
 Կեանքըս թեթև տանուլ տըւած գըրազ
 եղաւ, անցկացաւ:

10100

1919

30.

Ո՞ր աշխարհքում ունեւմ շատ բան.
 միտք եւ անում՝ էս, թէ էն.
 Մէջ տեղ կանգնած միտք եւ անում,
 չեմ իմանում՝ էս, թէ էն.
 Աստուած ինքն էլ, տարակուսած, չի
 հասկանում ինչ անի.
 Տանի, թողնի, — ո՞րն է բարին, ո՞ր
 սահմանում, էս, թէ էն:

○○○

2013

